

Юлія МАНОЙЛЕНКО (НОВОСЕЛЦЬКА)

(м. Полтава)

Поетка, філологиня, членкиня Національної спілки письменників України, авторка восьми збірок віршів.

Народилася 28 березня 1979 р. в с. Ждани Лубенського району Полтавської області. Закінчила ветеринарний відділ Хомуцького ветзоотехнікуму й філологічний факультет Полтавського державного педагогічного університету імені В. Г. Короленка, із 2007-го по лютий 2020 р. була науковим співробітником Лубенського краєзнавчого музею імені Г. Я. Стеллецького, нині працює в Полтавській обласній бібліотеці для юнацтва імені Олесья Гончара.

* * *

Моя крилата Музо, не зникай,
Я знаю, що війна, що сумно й страшно.
Бо волі пісня горда і дзвінка,
Її не спинять кулі й лютий зашморг.
Шибки дрижать від вибухів. Біда.
І гинуть діти, і земля ридає,
І пре кацапська навісна орда,
Та Україну Бог оберігає.
Здвигнулось небо, пекло впало вниз,
Міста маленькі, мов маленькі свічі.
Вже матерям не стане скоро сліз,
Напився крові карлик-чоловічок.
Воскреснуть квіти. Перемоги дань –
Веселка над Михайлівським собором.
Пішли сини в шалений бою тан,
Щоб кремль упав й розверзлось Чорне море.

* * *

Варвара з чашею в руках,
Свята Варвара.
У серці німо бродить щем,
Звучать хорали.
Від бід нас, Діво, захисти,